

”Nära”

Luk 21:29-31

"Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära."

Meditation 1

Fredag completorium

O Gud, jag tillber dig:
du Vishet som tänkt mig,
du Vilja som avsett mig,
du Allmakt som skapat mig,
du Nåd som upphöjt mig,
du Stämman som kallat mig,
du Ord som talar till mig,
du Godhet som berikar mig,
du Försyn som leder mig,
du Barmhärtighet som förlåter mig,
du Kärlek som omsluter mig,
du Ande som ger mig liv,
du Frid som fyller mig,
du Helighet som förvandlar mig,
så att jag inte söker min vila utom hos dig.
O Gud, jag tillber dig.

Jes 65:17-19

Så säger Herren: Nu skapar jag en ny himmel och en ny jord. Det som varit skall man inte mer minnas, Inte längre tänka på. Nej, gläd er och jubla för evigt över det som jag skapar. Jag skapar om Jerusalem till jubel och dess folk till glädje. Jag skall jubla över Jerusalem och glädjas över mitt folk. Där skall inte mer höras gråt och klagan.

MEDITATION

Du är nära...

Min Gud, jag här för att jag vet att du är här. Jo, du är överallt, men denna plats är till för att söka dig, att vara dig nära – därför är jag här.

Jag behöver denna tid, för jag finner dig inte överallt, det är så mycket som distraherar. Vardagen skymmer dig med alla sina måsten och tristesser. Jo jag vet att den fromme skall hitta dig överallt; i disktrasans dans över diskbänken, i mataffärens långsamma kö, i den lilla sekundens tystnad som uppstår då tv:n strängs av för natten – jag vet allt det Herre, men det funkar oftast inte. Mina känslor och tankar orkar inte söka dig överallt – jag räcker inte till.

Därför är jag här för att jag vet att du också är här – här får du vara nära.

Här tillåter jag dig att vara nära.

...

Jag tänker att tiden är din. Alla dygnets timmar och minuter, sekunder och mikrosekunder är dina – och du är i dem. Du håller tiden i din hand och gör med den vad du vill. Bara du kan omskapa tiden till det som du vill. Du kan göra de mörka timmarna ljusa – du kan fylla de meningslösa månaderna med liv, du kan skapa nya himlar och en ny jord den sekund du vill. Och du gör det.

Jag har alltid tänkt att den dag då Guds rike bryter in ligger framför oss, ganska långt framför oss – och det kanske den gör – men jag har mer och mer upptäckt att den också är något som sker ständigt. Varje dag gör du allting nytt, varje dag skapar du nya himlar och en ny jord – och det som varit skall vi inte lägga minnas. Bara du kan försona morgondagen på så sätt att jag inte behöver gräma mig över den, förtvivla över den, ruva på hämnd för vad den bar med sig. Du har i dag för mig skapat nya himlar och en ny jord – och det som var i går behöver jag inte tänka på längre – jag får lov att istället vara i detta nu – och i detta nu är

du, du är här med förlåtelse, hopp, närvaro, kärlek. Livet är det som pågår just nu... nu, nu, nu... sker liv... mitt liv... och du är här...

...

När du för Moses presenterar dig i den brinnande busken, säger du att ”jag är den som jag är”... ”jag är” är mitt namn.

Du som är i ett enda stort Nu – låt mig under dessa timmar upptäcka det... att du också är här, nära. Att i dig är gårdagen förbi och framtiden min – och detta nu är vårt...

Låt min kropp slappna av, mina tankar vila, min oroliga ande finna frid i dig... i alla fall under dessa dagar, timmar, minuter, sekunder och mikrosekunden – ty de är dina, jag är din – och du är här alldeles nära, du som bär allt – också mig...

Kom, du mitt ljus, och upplys mitt mörker;

kom, du mitt liv, och lös mig ur döden;

kom, du min läkare, och hela mina sår;

kom, du flamma av gudomlig kärlek,

och förtär mina synders törnen

och rena mitt hjärta med din kärleks eld;

kom, o konung, och intag din tron i mitt hjärta och härska över mig,

ty du allena är min Herre och min Konung.

Amen.

Meditation 2

Lördag Sext

Matt 25:31-46

När Människosonen kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar, då skall han sätta sig på härlighetens tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja människorna som herden skiljer fåren från getterna. Han skall ställa fåren till höger om sig och getterna till vänster. Sedan skall kungen säga till dem som står till höger: 'Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse. Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.' Då kommer de rättfärdiga att fråga: 'Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig?' Kungen skall svara dem: 'Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.'

MEDITATION

Jag är nära...

Herre, du kallade mig – så nu är jag här. Du som är av evighet – vad det nu betyder – kallade mig... och nu är jag här... nära dig. Vad vill du mig?

Du får tala tydligt Herre, för jag har ofta så svårt att höra dig, eller förstå dig. Jo, det kan bero på mig, att mina tankar far, att jag tagit på mig för mycket, att jag inte kunnat hantera allt det som just nu är mitt liv... men det får du acceptera. Du måste tala tydligt, annars hör jag inte, annars förstå jag inte, annars försvinner din röst bort i virrvarret av röster, bilder, känslor... i all den stormvind som vrålar omkring i mitt inre.

Nu är jag här Herre, alldeles nära dig. Jag försöker vara tyst, försöker koncentrera mig – nu Herre, har du din chans, nu.. Herre... nu...!

(Tystnad)

Hörde jag dig tala... eller hörde jag bara mina egna tankar... eller var det bara tystnad... vad hade jag förväntat mig.

Elia väntade också på Herren där i grottan vid berget där Gud lovat att han skulle gå förbi. En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ljudet av en tystnad. När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då ljöd en röst som sade: "*Varför är du här, Elia?*"

Varför är du här:

Varför är du här... i tystnaden... vad vill du jag skall svara?

Vill du ha svar på livets gåta, varför tillvaron varit hård för dig, varför du inte är den du vill vara, varför du inte kan älska som du vill eller bli älskad som du vill, varför du inte kan bli fri från dina taggar, dina dåliga vanor... vill du ha svar på varför din kropp gör ont, dina vänner lider, varför du skräms av ensamheten, döden... fastän du vet att jag är också där... vad vill du, mitt älskade barn att jag skall svara på alla de frågor du redan har ett svar på?

...

Jag har bara ett enda svar att ge; Jonatecknet, korset, den tomma graven, mötet med den uppståndne, mötet med mig. Du vet det redan – du vet att jag är nära, nära mitt i smärtan, nära mitt i sorgen, nära i ensamheten, nära i de lidanden du just nu tvingas bära – jag är där, i ljudet av tystnaden. Världen hör och ser inte – ibland hör eller ser inte du heller – men du vet att jag är där – för du ser inte bara med dina jordiska ögon och hör inte bara med dina jordiska öron – för du ser med den blick som ser ljuset i mörkret, du hör med de öron som hör viskningen i tystnaden, du förmår hitta vila i orkanens öga. Du tror...

...

Ja, jag kallade dig, därför är du här – för du hörde min kallelse. Lita på mig, du mitt älskade barn... Jag är vägen, sanningen och livet... kom till mig...det är nog. Jag är den jag är... kom...

Kom, du mitt ljus, och upplys mitt mörker;
kom, du mitt liv, och lös mig ur döden;
kom, du min läkare, och hela mina sår;
kom, du flamma av gudomlig kärlek,
och förtär mina synders törnen
och rena mitt hjärta med din kärleks eld;
kom, o konung, och intag din tron i mitt hjärta och härska över mig,
ty du allena är min Herre och min Konung.
Amen.

Meditation 3

Lördag vesper

Dan 7:9-10

Sedan såg jag tronstolar sättas fram och en uråldrig man slå sig ner. Hans kläder var snövita, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var eldslågor och hjulen därunder flammande eld. En ström av eld flöt fram från platsen där han satt. Tusen och åter tusen betjänade honom, tiotusen och åter tiotusen stod där inför honom. Så tog domare plats och böcker öppnades.

MEDITATION

Framtiden är nära...

Gud sa: En dag skall jag bli allt i alla. Det skall inte finnas någon framtid, ingen gårdag – allt skall vara ett enda Nu. Sådan är himmelen. Ett enda Nu.

Den dagen försvinner alla frågor – inte eftersom de alla får ett svar utan eftersom de inte längre behöver ett svar.

Svaret på livets stora fråga är inte utredandet på ett filosofiskt eller teologiskt problem – svaret på livets fråga är inte förståelsen av varför saker blev som de blev eller inte blev som man hoppats – det finns inget svar på lidandets fråga – inget svar på ondskans mörker... det är därför inte sådana svar som du behöver leta efter under de timmar du vandrar här på jorden – det finns inga svar att ge.

Det kan nämligen vara så att frågan är felställd.

De frågor du ställer har du ofta själv ett svar på – i alla fall ett försök till svar – och svaren du skapar åt dig är ändå alltid så begränsade att de inte ger den intellektuella tillfredställelse du hoppas på. Alla dina frågor är ofta bara en indikation på något djupare – på en längtan, en ordlös längtan, en längtan bortom frågornas formuleringar, bortom tvivel och tro. Den längtan handlar om livet – det är ju det du längtar efter, det liv som gör att allting andas och lever, rör sig och är till. Är till...

är

Jag är... du minns att jag sa det till Moses. Jag är... livet, den som kommer till mig skall jag inte visa bort... kom alla ni som är törstiga, hungriga, kom alla ni ledsna, fattiga, kom alla ni som är döda – på alla de olika vis vi nu kan vara döda - jag skall ger er liv.

Jag har kommit för att ni skall ha liv och liv i överflöd. Liv i överflöd.

Mitt svar på livets fråga är liv – se jag ger det till dig varje dag; liv mitt i smärtan, mitt i ensamheten, mitt i ångesten och frustrationen, liv också när det är som allra mörkast, liv till och med när kroppen inte orkar längre, läggs i jorden och blir mull. Liv också där i mullens mörker...

Svaret är liv och liv i överflöd...

Vilken var nu din fråga?

När livet forsar fram finns ingen fråga, finns ingen gårdag eller morgondag. Då livet är, när livet är som det skall vara, när livet ÄR... då är det ett enda Nu – Guds nu, Guds idag – himmelen.

En dag skall jag bli allt i alla. Det skall inte finnas någon framtid, ingen gårdag – allt skall vara ett enda Nu – ett enda liv... Jag är vägen, sanningen och livet...

Kom, du mitt ljus, och upplys mitt mörker;

kom, du mitt liv, och lös mig ur döden;

kom, du min läkare, och hela mina sår;

kom, du flamma av gudomlig kärlek,

och förtär mina synders törnen

och rena mitt hjärta med din kärleks eld;

kom, o konung, och intag din tron i mitt hjärta och härska över mig,

ty du allena är min Herre och min Konung.

Amen.

Meditation 4

Lördag completorium

Luk 21:25-33

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig." Han gav dem en liknelse: "Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

Evigheten är nära...

Han kommer tillbaka

trots att allt verkar ligga i mörker,
trots att friden inte lägrat mitt inre,
trots allt.

Han kommer tillbaka.

Man kallar det "ett löfte"
och det sägs att han förväntar sig jubel
och lovsång
och glädje.

Han kommer tillbaka

även om jag inte vill det.

Han kommer tillbaka
till mitt livs ruin,
travar över bråten,
nyser av dammet,
skär sig på det krossade glaset,
river sig på de rostiga spikarna
och lämnar blodspår där han går fram.
Han kommer tillbaka
trots mina välbevakade kravallstaket.

Man kallar honom "Hoppet"
och dagen "Hoppets dag"
men jag vet inte...

När dagen kommer,
kanske kommer den idag,
och jag ser honom
och blixten far fram över himmelen
och det stora dånet kommer,
gömmer jag mig
längst ned i min källare,
gräver,
som en flyende kanin,
med mina blodiga fingrar,
ett hål i marken

där jag kan bo,
där han inte kan se mig,
där jag kan bädda min grav.

Han kommer tillbaka
och man kallar honom "Hoppet"
och dagen "Hoppets dag"
men jag vet inte...

Och jag trycker mitt ansikte mot den fuktiga jorden,
hårt,
känner hur jag vill förenas med den,
känner hur den förenas med mig
och väntar...

Så hör jag honom rota i övervåningen,
öppna dörrar,
flytta möbler,
dra ut lådor.
Jag hör hur han jämrar sig över sina sår
och jag förundras över hans intensitet
och uthållighet.

Det verkar som om han letar efter något värdefullt

Han kommer tillbaka
och man kallar honom "Hoppet"
och dagen "Hoppets dag"

men jag vet inte...

Jag hör hur han öppnar källardörren,
tar försiktiga steg ned för den hala trappan,
glider på femte trappsteget som är löst.
Jag hör hans steg över jordgolvet,
gruset som krasar under hans blodiga fötter,
hans tunga andedräkt.
Känner hans närvaro i hela min kropp.
Darrar.

Njuter min vila i graven,
älskar den fuktiga jorden,
den starka doften av förruttnelse
älskar den.

Älskar hopplösheten,
den enda jag känner.

Jag vill inte att han skall se mig naken...

Så närmar han sig min grav.
Jag blundar,
känner hur värmen av hans kropp översköljer mig
när han lutar sig över mig.
Jag slutar andas.
-Ser han inte att jag är död, utom allt hopp!

Känner hans andedräkt i mitt hår,
märker att han stilla kysser
min likbleka panna.

Han gråter,
Jag gråter...

Kärlekstårar...

Han kommer tillbaka.
Såsom han har lovat,
Han kommer tillbaka,
precis som förra gången;
raserande alla gravstenar,
all sorg, all hopplöshet.
Han kommer tillbaka
antingen jag vill eller ej,
kommer han tillbaka!

Kom, du mitt ljus, och upplys mitt mörker;
kom, du mitt liv, och lös mig ur döden;
kom, du min läkare, och hela mina sår;
kom, du flamma av gudomlig kärlek,
och förtär mina synders törnen

och rena mitt hjärta med din kärleks eld;
kom, o konung, och intag din tron i mitt hjärta och härska över mig,
ty du allena är min Herre och min Konung.
Amen.